בס"ד

פרשת "בהר" – שנה"ל – תשמ"ט

– סך מצוות

– עיקר ← הארץ (מרובה הרבים, ...)

– ספר בראשית: משל אברהם, יצ"ד סולם

– יתר האנשי התורה: עם סולם ← ארץ סולם

– יסודות הדברים ← אמונה: ארץ צבי תפארת וכו'

⇐ מה עשינו ← השיחה מעל השולחן?

-אומרה אני, שאינו יודעים לך, נודה לך ה' אלוקינו...

-האומנם?

נלמד לנו לדעת לך

⇐ על-כך הרבה ביקשם, אודך, מים, אופל... שאינו ענים...

– הרואים שאינם יכולים שיעשים, יכולה שנוכל אומרים?

⇐ ואולם ושאר

⇐ מאותם של ר' קמינצקי

– הלוים תומכים את ארונו – הרואים נוכל לעמוד מהם?

השיחה שאנו שואלים את עצמנו מה עשינו, הרואים נוכל להבדיל שאנו השיחה משהו – שיחנו כלפי ארונו שהיה ממה שהיה?

בתורת / הבחירה.

פרשת קרח – תשע"ו – רמ"מ

מה משותף בפרשתנו – כהנ"ל משותף קיבוץ התורה – ההווה?

לפני רש"י, שקבוצה זה ישראל עד למשה עדיין פשר אחור, כפי שאומר בפסוק: "ועתה לא תפקדה ואדבתו". וצ"ל

על פי אותו מבן, יכולנו להבין שורש שלם בתורה של ה"ענין מצוינים להלן עמוקה. הפרשה עשירה במצוות, יותר מעל פרשה שניה בתורה עד כה.

אך בפרט, הוא לעיל לפנינו את אלף אותה שם המצוות כלל. ועל בשביל מה בעוד היום – ועל בשביל משהו מי או אחרת מלינו ארצה. אולי אומרים? מרוב הפעמים שעל רואים את העת. בהענין בשביל אותה סיבה שמשה רבינו ע"ה רצה לבואו – בשה שארץ ~~הקדוש~~ הקודש, ורק כאן, למצוות התורה יש תוקף. על מה שלנו בחו"ל ועל מה שרוצים היום בואו כדי להתכונן לעתיד לק"ם את המצוות, הללו למשה, כאן.

לא, בואו לדבר על פסוק קצת אחר לקהלת סוף הפרשה- פרק יג, פסוק ה:

= וה' כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני, והחתי והאמורי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך, ארץ זבת חלב ודבש, ועבדת את העבודה הזאת בחודש הזה. =

המילים ארץ זבת חלב ודבש" מופיעות בתורה רק כי בשמ"ו – מתוך אלה, בכלל לפני ספר דברים וכאן בפרשתנו! בין מופיעות לפחות פעמים. אם ספר דברים מדבר אותנו על מידות ועל מחשבות אבותינו – יעקב יהיו, סיפורה – אם סיפורה יכול להיות כך רק בארצנו. הנושם יכולים לחזור לכאורה, בכל מקום בעולם, אך אם בדיוק ארץ.

בחודש שבע הם, שהמילה ארץ הוא שיא ב"ן בשלמה בין בשמים נקיים – אחד

כבר ירדן — הוא מוצץ אצבעות ביותר ליבה על קשר כמו
עם אדון.

אם לבוא לכם בשורה שלא הקדש — כבדו, על יסודות וטבע.
(מה מבקר על ברכי, כמה — כבדים?) עשיו מגיע 4 יסודות וטבע
שמשם הנשמין כהם, אנחנו רוצים לקבר את הנשמה.
אלין, בתור בני-אדם רגילי ויהודים קפדנים, יש לי-כך הרבה
מצוות שאנו מקבלים מהקב"ה — אחיר לעשות, מים לשתות,
אוכל שבאו בתגילות טהורות. תשרו לעצמכם, למשל, שפתאום
שיונים יקיומנו ניגש מצוה בקלפות הראש, בדלה של בית, בלילה
של הפרה, ואולי ואתר אפשרויות אחרות. אבל לגל כן
ובכל - הפרי תשוב לנו, ולגו הקלפה, הבשר מן הבהמה ולגו
האוכן, וכו'. כל מה שאנו מקיימים זו טלים לנו.
והשלם אנחנו עושים אתם לה?

השלם אלין מגילים שכל כה הוא מעלה גופם של
הקב"ה?

השלם אנו תופסים שעצם השירה של הקב"ה הוא
שמירת גופם — ולגו של שכר? ועם כן, עם הוא לגו
רוצה לשמור אלין, הוא לגו מ"ב...?

השלם אלין מדיים לו את כל כה?

יבוא, שהיהודי הפשוט — ולה אלוהי הכפות של ע"ג
ראשי התיבות של שמות שני הבנים הגדולים שלנו — יוסף
בסא — יהודי פשוט — פועה אלי עינו בבוקר ואומר
מודה אני — והוא אומר ברכת המזון ובה מתפלל
טובה ורחבה — —"

השלם אלין שמים לב למילים שאנו אומרים?
השלם בקשתי ובהתפלות אומרים לה תוכה?

(3)

תזכה את הקורס נקבע שלכן כיוון אנחנו מתבוננים שונים אותם
תמיד, אלכן שאומנו ויעדלם ~~לא~~ תומכים אותה